

Predica de la Zürich

Duminică, 26 august 2018, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Mar. 16:14-20**: „În sfârșit, S-a arătat celor unsprezece, când ședeau la masă; și i-a muștrat pentru necredința și împietrirea inimii lor, pentru că nu crezuseră pe cei ce-L văzuseră înviat.

Apoi le-a zis: «Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit. Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.»

Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu. Iar ei au plecat și au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei și întărea Cuvântul prin semnele care-l însoțeau. Amin”.

Îi aducem mulțumire Domnului că suntem din nou în acest loc ca să putem asculta Cuvântul Lui scump și prețios. Nu doar ca să-l vestim, nu doar ca să-l cercetăm, ci, prin credință și ascultare, să facem ceea ce ne spune Cuvântul. Cântările au fost pline de conținut divin. Înainte a fost vorba despre credință, iar apoi fratele nostru Baumgartner a citit Cuvântul Domnului nostru: că Cel înviat a trebuit să-i mustre pe ucenici din cauza necredinței și împietririi inimii lor. Cât de mulțumitori suntem pentru că noi putem crede așa cum zice Scriptura și că, prin har, noi am acceptat și primit Cuvântul. Luptați-vă pentru credința dată sfinților odată pentru totdeauna. Apoi, ca să-l amintim pe Avraam, el L-a crezut pe Dumnezeu, iar acest lucru i-a fost socotit ca neprihănire.

Apoi noi l-am auzit pe fratele Branham spunând: „Primul păcat a fost necredința”. Iar necredința a atras după sine toate celelalte păcate, nelegiuiri și încălcări. Necredința a început în clipa când Șarpele a reușit să strecoare îndoială în inima Evei: „*Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: «Să nu...?»*”. Semnarea îndoielii, prin punerea Cuvântului lui Dumnezeu sub semnul întrebării, a adus la iveală necredința, căderea și despărțirea de Dumnezeu și drept urmare, moartea. Astăzi Îi putem mulțumi Domnului din toată inima că noi putem crede. În toate necazurile, în toate împrejurările să ne încredem în Domnul.

Celor ce s-au botezat ieri, vă dorim din toată inima și din tot sufletul ca binecuvântarea lui Dumnezeu să fie cu voi. Noi am auzit-o în Cuvântul de introducere: „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit*” (Mar. 16:16). Cine a ajuns cu adevărat la credința în Mântuitorul nostru și primește trăirea pocăinței prin har, acela trece de la necredință la credință, de la neascultare este condus la ascultare; și prin botez noi confirmăm că noi credem în Domnul și Mântuitorul nostru.

Al doilea punct este plecarea Acasă a scumpului și iubitului nostru frate Helmuth Miskys care ne-a afectat profund pe noi toți. Ca bătrâni, noi ne-am rugat pentru el și l-am uns cu untdelemn. Ne-am rugat înaintea lui Dumnezeu pentru ca intrarea în stomac să fie eliberată. Și tocmai ce încheiasem rugăciunea și coboram treptele, atunci s-a întâmplat. După aceea ne-a fost spus că fratele nostru a trebuit să de-a afară tot răul, tumoarea care era la intrarea în stomac. Cu adevărat ne-am gândit că Domnul Dumnezeu l-a vindecat. După aceea Domnul l-a luat totuși Acasă. Pentru noi, îndeosebi pentru mine, nu este un caz în care aș putea fi mulțumitor.

În decursul celor 55 de ani în slujbă am avut alături de mine mulți frați cu care noi am lucrat și lucrăm împreună, frați care stau la dispoziția Domnului în diferite țări. Am putea enumera cum Dumnezeu a călăuzit și condus totul. Eu pot privi spre Moscova, Praga, Cairo, pot privi spre toate aceste țări și localități în care Dumnezeu a deschis uși și inimi. În timpul Războiului Rece, Germania și Europa au fost împărțite. Eu am fost invitat la Universitatea din Moscova și în decursul a cinci zile am prezentat planul de mântuire al lui Dumnezeu. Președintele bisericii

baptiste de acolo a semnat pentru mine ca eu să pot vesti liber acolo, iar Dumnezeu S-a îngrijit pentru tot. Am fost invitat în locuința consilierului șef al domnului Gorbaciov; el a luat Biblia din bibliotecă și a citit versetele biblice pe care eu i le-am spus să le citească. Dacă astăzi aș da mărturie despre ceea ce a făcut Dumnezeu în decursul anilor, atunci ar fi multe de spus. Privesc în urmă la Praga, la capela lui Jan Hus, care a predicat cu o sută de ani înaintea lui Luther, unde am avut interviuri transmise prin televiziune. Încă mai era acea perioadă când exista Cortina de Fier. În acea capelă în care a predicat Jan Hus noi am putut avea mai multe transmisii prin televiziune. Am putut merge din țară în țară, dintr-o localitate în alta, și pot da mărturie cum Domnul a ajutat și a binecuvântat.

Încă un exemplu din Jakarta. Sunt șasesprezece ani de când am predicat în Jakarta. De fiecare dată când eu citeam sau vorbeam din Scriptură, propovăduind Cuvântul, și când aminteam cuvântul „Dumnezeu”, traducătorul îl traducea cu „Allah”. Apoi noi am observat că peste tot unde în biblia noastră este scris cuvântul „Dumnezeu”, în Biblia indoneziană și malaieziană era scris cuvântul „Allah”. Vă puteți da seama că eu am fost puțin tulburat, l-am întrerupt pe traducător și i-am spus: „Te rog frumos să nu mai pomeniști numele „Allah”, ci „Elohim”. Când eu spun „Dumnezeu”, atunci eu doresc ca tu să traduci cu „Elohim”. Iar el a și făcut acest lucru. Apoi a venit un frate și a spus: „Eu sunt parlamentar și am răspunderea aceea și aceea. Te rog vino la Universitate și prezintă-ne ceea ce propui tu”. Dumnezeu a dăruit har ca biblia din Jakarta să fie tipărită din nou, iar în aceasta este scris doar cuvântul „Elohim”, și nicio singură dată nu mai este folosit celălalt cuvânt pe care nu dorim să-l folosim deloc. În toate popoarele și în toate limbile Dumnezeu S-a îngrijit și a dăruit har.

Privitor la fratele Miskys, pot să spun că n-a mai existat un frate asemenea lui, care timp de peste 40 de ani, zi și noapte, a stat la dispoziție pentru lucrarea Domnului. El s-a îngrijit de întreaga comunitate vorbitoare de limbă portugheză: Angola, Mozambic și toată Brazilia. Împreună cu el am zburat cu avionul, cu elicopterul, am călătorit cu mașina, am mers până în Amazonia și jungla Amazoniană, purtând Cuvântul scump și sfânt al lui Dumnezeu. Privitor la lucrarea misionară, putem spune că pentru nicio altă țară, noi n-am făcut atâta ca

pentru Brazilia. Am cumpărat o tipografie Heidelberg și ne-am îngrijit ca toate predicile fratelui Branham să fie traduse și tipărite în limba portugheză. Acolo sunt comunități de 2.000, 3.000 sau 4.000 de suflete. Domnul l-a luat Acasă pe fratele nostru Miskys, și acum stau în fața întrebării: cât de aproape este revenirea Domnului, dacă o însărcinare a fost deja efectuată/împlinită?

Dragii mei frați și surori, o spun deschis. Am avut nopți nedormite, m-am îngrijit de Împărăția lui Dumnezeu, pentru ca desăvârșirea Bisericii să poată avea loc și ultimii să fie chemați afară. Noi să împlinim responsabilitatea/însărcinarea pe care ne-a dat-o Dumnezeu, să vestim ultimul mesaj înaintea revenirii lui Isus Hristos și ultimul să fie chemat afară. Dar și eu sunt bătrân și slab și mă întreb cât mai pot face aceste călătorii?

În ultimul sfârșit de săptămână am avut niște adunări puternice în Londra. Nu doar auditoriul principal a fost arhiplin, ci au fost și 371 de conexiuni de pe întregul pământ prin care oamenii au urmărit predicile ținute în limba engleză și traduse simultan în alte limbi. Este puternic cum Dumnezeu S-a îngrijit pentru totul. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți frații care acum traduc predicile, pentru ca toți din toate popoarele și din toate limbile să audă ultimul mesaj înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Dumnezeu l-a binecuvântat și folosit într-un mod puternic pe fratele nostru iubit Helmuth Miskys. Întregii familii Miskys, sorei noastre scumpe Erika și tuturor aparținătorilor familiei, vă urăm binecuvântarea lui Dumnezeu, har și mângâiere. Noi toți purtăm bucuria și suferința mădurelor Trupului cu care suntem legați împreună. Cu fratele nostru iubit se împlinește ceea ce a spus Pavel în 2 Tim. 4:7-8: „*M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în «ziua aceea»*”. El și-a isprăvit alergarea, și-a împlinit însărcinarea. Fie ca Dumnezeu să dăruiască har, ca în scurt timp, în toate limbile, să se încheie/împlinească însărcinarea pe care Dumnezeu ne-a dat-o și Domnul să poată reveni pentru a ne lua Acasă.

Un frate s-a rugat ca Dumnezeu să binecuvânteze ochii și urechile noastre, ochi care văd și urechi care aud. Cum am spus deseori

și o repetăm până va veni Domnul, toți prorocii și toți apostolii au prezis revenirea Domnului. Dar apoi a venit însărcinarea deosebită dată fratelui Branham: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos, la fel ești tu trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Și așa s-a întâmplat. Domnul l-a luat Acasă pe mesagerul Său, dar mesajul ne-a rămas și îl avem. Conform însărcinării divine, noi am purtat acest mesaj pe întregul pământ și suntem convinși că Domnul nostru va reveni pentru a ne lua Acasă, ca să avem parte de nuntă în Odaia de nuntă a Mielului.

Pe mine mă preocupă trei locuri deosebite din Scriptură. Îl rog pe fratele Baumgartner să vină în față și să le citească. Am o problemă cu ochelarii, mi s-au stricat. Haideți să ne ridicăm cu toții în picioare și să citim aceste versete biblice.

Citim din 1 Tes. 2:4: „*Ci, fiindcă Dumnezeu ne-a găsit vrednici să ne încredințeze Evanghelia...*”. Vă rog să ascultați atenți! „*fiindcă Dumnezeu ne-a găsit vrednici...*”. „...*să ne încredințeze Evanghelia, căutăm să vorbim așa ca să plăcem nu oamenilor...*”. Amin. Nu să plăcem oamenilor. „...*ci lui Dumnezeu, care ne cercetează inima*”. Inima ta și inima mea. Amin.

Al doilea loc este din 1 Tim. 1:12: „*Mulțumesc lui Hristos Isus, Domnul nostru, care m-a întărit, că m-a socotit vrednic de încredere și m-a pus în slujba Lui*”. Nu doar într-o slujbă, ci în slujba Lui. Amin.

Citim al treilea loc din 1 Tim. 6:12-16: „*Te îndemn („îți poruncesc” – lb. germ.), înaintea lui Dumnezeu, care dă viață tuturor lucrurilor, și înaintea lui Hristos Isus, care a făcut cea frumoasă mărturisire înaintea lui Pilat din Pont, să păzești porunca („să-ți împlinești însărcinarea” – lb. germ.), fără prihană și fără vină, până la arătarea Domnului nostru Isus Hristos, care va fi făcută la vremea ei de fericitul și singurul Stăpânitor, Împăratul împăraților și Domnul domnilor, singurul care are nemurirea, care locuiește într-o lumină, de care nu poți să te apropii, pe care nici un om nu l-a văzut, nici nu-l poate vedea și care are cinstea și puterea veșnică! Amin*”.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, suntem adunați în prezența Ta sfântă cu teamă și respect deplin înaintea Cuvântului Tău sfânt. Îți

mulțumim din toată inima că Tu ai scris dinainte tot ceea ce ai hotărât pentru această perioadă de timp și pentru ultima însărcinare. Te rugăm fii cu noi și binecuvântează-ne în Numele sfânt al lui Isus.

Cu adevărat suntem conștienți că n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite, ci am urmat Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu a devenit o lumină pentru picioarele noastre și o lumină pe toate cărările noastre. Noi am recunoscut ceasul, timpul, mesajul și făgăduințele date pentru acest timp; ele ne dau mărturie că noi n-am fost doar chemați, ci am fost și aleși. Mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși. Aleșii vor avea parte de prima înviere. Cei chemați vor avea parte doar de a doua înviere. De aceea Cuvântul trebuie adus acum aleșilor și doar aleșii vor auzi Cuvântul, îl vor crede, îl vor primi și-I vor mulțumi Domnului pentru acesta. Am putea merge direct la prima poruncă pe care a dat-o Domnul, ca să credem din toată inima. Domnul nostru a spus: „*dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre*” (Ioan 8:24). Noi să credem din inimă, dar să credem precis.

Dragii mei frați și surori, eu o spun așa din față. Ce au făcut frații noștri cu ceea ce i-a fost spus fratelui Branham din norul supranatural? Ei au modificat totul și au scris doar o singură propoziție: „Așa vei premerge tu cea de-a doua venire a lui Hristos”. Ei au falsificat trimiterea și au scos cuvântul „mesaj”. Această afirmație a lor este o falsificare, un fals făcut direct după plecarea Acasă a fratelui Branham, ca să poată spune: „Acum totul s-a încheiat, fratele Branham a premers cea de-a doua venire a lui Hristos și nimeni nu mai are niciun drept să pretindă că vestește mesajul, fiindcă aceasta s-a întâmplat deja”. Apoi, pe lângă aceasta, au răspândit învățătura că „atunci când va veni marele cutremur care va cuprinde Los Angeles-ul atunci va avea loc învierea; profetul va învia și timp de treizeci, patruzeci de zile își va încheia slujba în cort”.

Dragii mei frați și surori, dacă voi ați ști câte învățături false au fost răspândite de la început și până astăzi... De aceea suntem cu atât mai mulțumitori că noi am înțeles corect ceea ce a spus Domnul Dumnezeu și am încadrat totul corect. Fratele Branham a accentuat acest lucru de optsprezece ori și a spus: „Nu că eu sunt premergătorul, ci mesajul va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”.

O spun din nou: după deschiderea celor șapte peceti, în martie 1963, fratele Branham n-a mai predicat în nicio altă țară de pe pământ, ci doar în Statele Unite. Când a făcut călătoria în Africa de Sud, în pașaportul lui a fost pusă o ștampilă cu interdicția de a mai participa la reuniuni religioase. Atunci mai exista apartheidul care prevedea separarea raselor. Chiar și la aeroport erau trei intrări diferite. În acea vreme nu a fost posibil. Doar după plecarea lui Acasă mesajul a fost răspândit și purtat pe întregul pământ, așa cum a hotărât și planificat Dumnezeu. N-a fost ceva pe care noi o afirmăm de la noi înșine, ci ceva care s-a petrecut în fața ochilor noștri. Noi suntem martori ai lucrurilor pe care Domnul Dumnezeu le-a făcut după plecarea Acasă a profetului. Noi știm că mesajul minunat aleargă și astăzi și premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. Și cum am spus deseori în acest loc, Domnul nostru a zis: „*Când vor începe să se întâmpile aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie*”.

Așa cum aici am citit în 1 Tim. 6:14, privitor la împlinirea însărcinării până la revenirea Domnului nostru Isus Hristos, Domnul Dumnezeu a hotărât lucrul acesta. De aceea este scris că nimeni nu cunoaște ziua și ceasul. De aceea cel mai important lucru este pregătirea noastră în credință și ascultare.

Acum aproximativ patru săptămâni, un frate tânăr din Elveția a fost la noi în Krefeld și am avut o conversație. El a spus cam așa: „Eu am ascultat Cuvântul și predicile, dar încă n-am avut nicio trăire cu Domnul”. Știți voi ce efect a avut aceasta în inima mea? „Am scăpat eu ceva? Nu este Duhul lui Dumnezeu în lucrare?”.

Noi nu putem pocăi pe nimeni. Noi vestim Cuvântul, mesajul răsună și atunci credința trebuie să vă lege cu Dumnezeu și Cuvântul Său, să vă aducă în legătură cu Răscumpărătorul. Nu depinde de predicator, ci depinde de fiecare în parte. Atunci când omul aude Cuvântul lui Dumnezeu să-l primească personal prin credință și să-I mulțumească Domnului pentru răscumpărare, pentru iertare; și, prin credință să le accepte și să le primească. Nu doar că noi auzim Cuvântul cu urechile noastre, ci să îl și credem cu inima noastră. Așa cum am auzit din trimiterea misionară poruncită de Domnul din Mar. 16, noi avem însărcinarea să propovăduim această Evanghelie scumpă a lui Isus

Hristos ca putere divină. Dar fiecare personal trebuie să aibă trăirile mântuitoare cu Dumnezeu: pocăința, nașterea din nou, înnoirea. Sub propovăduirea Cuvântului trebuie să cauți legătura cu Dumnezeu și s-o găsești. Sub vestirea Cuvântului să vorbești cu Domnul și să-I spui: „Iubite Domn, Te rog salvează-mă, Te rog iartă-mă, dăruiește-mi har”. În timpul predicii să căutăm legătura cu Dumnezeu pentru ca Cuvântul care este vestit să nu se întoarcă gol înapoi la El, ci să-și atingă scopul pentru care a fost trimis de El.

Cum am citit în aceste trei versete, îndeosebi din 1 Tes. 2, Domnul Dumnezeu a poruncit ca Evanghelia să fie vestită în Numele Lui. Cum i-a scris Pavel lui Timotei: „Să-ți împlinești însărcinarea în așa fel ca să fii fără pată, fără vină, până la arătarea Domnului nostru”.

Apoi Cuvântul care îmi este adresat mie și tuturor fraților slujitori din acest timp: să ne împlinim însărcinarea divină, sută la sută. Să nu adăugăm nimic Cuvântului și să nu scoatem nimic afară din el; nicio singură interpretare, nicio răstălmăcire! Ci totul să fie încadrat armonios în Biblie și în felul acesta să fie și vestit.

Acest lucru l-am spus deseori. Scumpi frați și surori, Domnul Dumnezeu i-a folosit pe proroci ca să prezică ceea ce se va întâmpla. Apoi noi avem Noul Testament unde în cele patru Evanghelii este încadrat totul. Tot ceea ce se petrecea a fost încadrat: de la Ioan Botezătorul la ce s-a întâmplat cu Răscumpărătorul nostru, până la învierea și înălțarea Lui în slavă; până la ultima însărcinare, porunca misionară pe care noi am citit-o din Mar. 16. În cele patru Evanghelii totul este redat foarte bine: ceea ce face parte din planul de mântuire, ceea ce aparține de răscumpărare, ce aparține de Golgota și tot ceea ce a trebuit să se întâmple prin Răscumpărător. Tot ceea ce fusese scris în Vechiul Testament a fost încadrat. Apoi în Rom. 1 și în toate celelalte epistole scrise de Pavel, Petru, Iacov sau Ioan, totul a fost încadrat biblic. Eu mă bucur de fiecare dată când pot spune că Vechiul Testament a fost citat în Noul Testament de 845 de ori. Nu ceva suspendat în aer, ci bine fondat. Tot ceea ce au expus apostolii și ne-au lăsat nouă în întregul Nou Testament este bazat biblic pe ceea ce Domnul Dumnezeu a prezis în Vechiul Testament. Suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru că noi trăim în perioada de timp când totul este încadrat biblic în mod armonios.

Cu siguranță ați auzit în ce fel sunt împrăștiate diferitele învățături despre cele șapte tunete și celelalte lucruri nebiblice. Cu adevărat trebuie spus că Apoc. 10, în totalitate, va avea loc în viitor. Trebuie spus că Apoc. 10 se va împlini atunci când Domnul, ca Înger al legământului, va coborî, va pune piciorul drept pe mare, și piciorul stâng pe pământ și va jura pe Cel ce este viu în vecii vecilor. În Dan. 12:7 este spus că începând de atunci vor mai fi o vreme, două vremuri, și o jumătate de vreme, deci trei ani și jumătate. Scumpii mei frați și surori, suntem mulțumitori că Duhul Sfânt este atât de precis.

La Londra, după ultima adunare, a venit la mine un frate pe care nu-l cunoșteam. În timp ce lacrimile îi curgeau pe obraji, el mi-a spus: „Frate Frank, Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru exactitatea vestirii Cuvântului”. El repeta mereu: „O, eu Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru vestirea exactă a Cuvântului”. Nu poate fi „așa...” sau „așa...”, ci este și va fi exact așa cum a spus-o Dumnezeu în Cuvântul Său.

Domnul S-a îngrijit ca ultimul mesaj să fie vestit, S-a îngrijit și a trimis un proroc. Doresc să mai fac această observație. Pentru că despre Ioan Botezătorul este scris că a fost „*mai mult decât un proroc*”, ei au scris o carte despre fratele Branham și într-un capitol întreg au vrut să-l divinizeze. Dar cine citește Noul Testament știe că în următorul verset Domnul a spus: „*Totuși, cel mai mic în Împărăția cerurilor este mai mare decât el*”. Ioan Botezătorul a fost mai mult decât prorocii, în sensul că prorocii doar anunțaseră venirea Domnului, dar Ioan Botezătorul L-a putut prezenta personal și a putut spune: „*Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!*” (Ioan 1:29). Apoi, în Lc. 16:16 este scris: „*Legea și prorocii au ținut până la Ioan; de atunci încoace, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește*”.

În acest loc și pretutindeni unde este vestit Cuvântul adevărat noi Îi dăm cinstea doar lui Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos. Niciunui om nu i se cuvine cinstea, nici lui Ioan, nici lui Pavel, nici fratelui Branham și nici fratelui Frank. Îi mulțumim lui Dumnezeu din inimă pentru faptul că El a trimis pe robii Săi, devreme și târziu. Dar nimeni nu trebuie să vină și să-mi mulțumească. Toți pot să-I mulțumească Domnului că noi am primit trecere înaintea Lui și putem crede așa cum zice Scriptura.

Și așa cum fratele Baumgartner a amintit deja înainte, este timpul chemării afară: *„Voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice”*.

Apoi ne gândim la ceea ce se petrece în toate bisericile și bisericile libere! Toți își au programele lor, toți au învățăturile lor, dar unde vorbește Domnul? Unde intră Domnul Dumnezeu în dreptul Său? Unde este respectat Cuvântul Lui?

Mai spunem și lucrul acesta privitor la Israel. Noi vedem că smochinul a înverzit, vedem cum prorocia biblică și-a găsit împlinirea. Dumnezeu ne-a deschis ochii și de fiecare dată putem fi atenționați în legătură cu ceea ce a spus Domnul nostru: *„Când veți vedea împlinindu-se toate aceste lucruri atunci ridicați-vă capetele”*.

Eu mă bucur că Dumnezeu a dăruit atât har că în acest timp noi propovăduim Cuvântul adevărat și am așezat pe fundament biblic fie partea evanghelică, fie partea de învățătură, fie partea profetică, totul. Noi am vestit că Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine. Noi strigăm în locul lui Hristos: *Împăcați-vă cu Dumnezeu!* Primiți iertarea, primiți împăcarea, primiți harul și mântuirea deplină pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o în Domnul nostru Isus Hristos. Aceasta nu este o învățătură creștină, ci este o realitate divină; ceea ce a avut loc pe crucea Golgotei este o realitate divină. Noi suntem răscumpărați, suntem împăcați cu Dumnezeu și prin har am primit viața veșnică. Noi credem din toată inima că primul și ultimul mesaj sunt identice, într-o conformitate de sută la sută. Cu acest scop l-a trimis Dumnezeu pe robul și prorocul Său: ca să ne aducă înapoi la Dumnezeu, la Cuvântul lui Dumnezeu, la început. Nu să ne aducă o religie nouă, ci să ne aducă în legătură cu Dumnezeu. În cele trei versete biblice Pavel scoate în evidență că noi, prin însărcinarea Lui, am fost învredniciți înaintea lui Dumnezeu să dăm mai departe Cuvântul Lui.

Vă rog să înțelegeți ce responsabilitate port înaintea lui Dumnezeu. Nu spun aceasta din pricina mea. Spun acest lucru pentru că este adevărat înaintea lui Dumnezeu: *„Cine vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă. Cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește, și cine Mă primește pe Mine, primește pe Cel ce M-a trimis*

pe Mine”. Cum este: „Cine vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă”? Voi nu-l auziți doar pe bărbatul care predică din față; voi Îl auziți pe Domnul și Răscumpărătorul vostru, Îl auziți pe Acela care ne-a dăruit răscumpărarea. Cu adevărat, prin vestire să fii adus înapoi la Isus Hristos, și în final să fii adus înapoi la Dumnezeu, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu, să fii transpus înapoi în starea originală. Noi vom petrece veșnicia împreună. Și așa cum a scris Pavel lui Timotei: „Împlinește-ți însărcinarea în așa fel...”. Aceasta n-o poate face niciun om, aceasta doar Dumnezeu o poate dăruia. Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru că El S-a îngrijit pentru aceasta, că noi n-am adăugat nimic Cuvântului, n-am scos nimic din el, ci ne-am purtat cu respect de Dumnezeu și Cuvântul Său sfânt și cu credință primim din inimă ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit prin Domnul nostru Isus Hristos.

Referindu-mă la slujba fratelui Miskys mai spun o dată: fie ca Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți care au fost binecuvântați prin slujba lui. El S-a îngrijit ca fratele lui, Claudio Miskys, să preia tot ceea ce scumpul nostru frate Helmuth a trebuit să îplinească ca însărcinare, astfel ca lucrarea să poată continua. Domnul S-a îngrijit ca totul să fie bine spre cinstea și lauda Domnului nostru.

Scumpi frați și surori, încă o dată, aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul pentru noi. Și cum am spus, mulți sunt chemați, dar puțin sunt aleși. Noi ne putem întări alegerea noastră și să știm că așa cum Mielul lui Dumnezeu a fost ales înaintea întemeierii lumii pentru a muri pentru noi, tot așa numele noastre ale aleșilor au fost scrise înaintea întemeierii lumii în Cartea Vieții Mielului. Nu doar în Cartea Vieții, fiindcă aceasta este Apoc. 20. Ci numele noastre au fost scrise în Cartea Vieții Mielului. Noi urmăm Mielul și mărturisim că Hristos a murit și noi împreună cu El și viața noastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Nu mai avem voință proprie: „eu vreau..., eu vreau..., eu doresc...”, ci din inimă ne rugăm „facă-se voia Ta în viața mea”.

Mai spunem cu privire la fratele nostru scump Miskys. Domnul Dumnezeu să binecuvânteze în toată America de Sud unde fratele nostru iubit a fost o unealtă folositoare și El să facă lucrarea Lui să continue mai departe. Domnului să-I placă să-Și aducă la desăvârșire lucrarea Lui de acolo și pe tot pământul, în toate limbile, popoarele și națiunile.

Personal, eu cred că suntem foarte, foarte aproape de revenirea Domnului. Voi toți știți că în Biblia germană este scris: „*Adevărat vă spun că nu va trece generația aceasta, până se vor întâmpla toate aceste lucruri*”, iar în alte traduceri ale Bibliei este scris: „*Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta, până se vor întâmpla toate aceste lucruri*” (Mat. 24:34). Oricum ar fi, noi trăim în perioada de timp în care toate făgăduințele se împlinesc: în legătură cu Israelul și în ceea ce privește neamurile. Acum se întâmplă ceea ce Mirele a făgăduit Miresei, prin har, cu toți aceia care sunt parte din Mireasa Mielului, după cum este scris: „*Mireasa Lui s-a pregătit! Și i s-a dat să se îmbrace cu în subțire, strălucitor și curat*” (Apoc. 19:7-8). În ochii lui Dumnezeu acest lucru ne este arătat ca fiind desăvârșit, încheiat. Nu că se va întâmpla cândva, ci, în ochii Lui, deja s-a întâmplat. Cu adevărat noi vom fi înfățișați înaintea Domnului fără pată, fără zbârcitură, spălați în Sângele Mielului, sfințiți în Cuvântul lui Dumnezeu și pecetluiți cu Duhul Sfânt pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos.

Și acest lucru l-am spus de câteva ori. Trăirile supranaturale pe care Domnul mi le-a dăruit au fost extraordinare, dar trăirea pe care am avut-o în legătură cu răpirea a fost puternică. Am fost luat din trup și ridicat în sus împreună cu gloata îmbrăcată în alb. Acest lucru vi l-am spus deja de câteva ori: eu cred că toți de pe întregul pământ care acum aud ultimul mesaj, care au trăirile lor personale cu Dumnezeu și se pregătesc, care nu dau nicio șansă necredinței și nu dau spațiu niciunei discuții, ci au o credință adevărată, reală, că Domnul care Și-a început lucrarea Lui în ei Și-o va desăvârși, cu aceia se împlinește; în viața aceluia ce acum cred din toată inima și din tot sufletul se împlinește ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Dumnezeului nostru Îi aducem cinstea și lauda din adâncul sufletului, din adâncul inimii.

Scumpii mei frați și surori, vă rog să nu uitați. Chemarea afară și pregătirea sunt o realitate divină. Nu este doar un mesaj pe care îl auzim cu urechile noastre. Ci noi trăim așa cum Domnul ne călăuzește, din claritate în claritate, din adevăr în adevăr. Noi ținem pasul cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, n-avem nicio împotrivire. Noi ținem pasul, credem așa cum zice Scriptura și vom trăi totul prin har, așa cum ne-a fost făgăduit. Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru pentru aceasta în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Haideți să ne ridicăm și să-I mulțumim Domnului împreună. În timp ce stăm respectuoși înaintea lui Dumnezeu, prin credință și încredere că El care Și-a început lucrarea Lui în viața noastră o va și desăvârși pentru ziua glorioasă a revenirii Lui. Nu vă uitați la voi, nu vă uitați la împrejurări, nu vă uitați la alții. Avem multe cereri pentru rugăciune din întreaga Europă. Peste tot sunt necazuri. Părinții cu fiicele și fiii lor. Pretutindenii sunt necazuri. O soră m-a sunat și mi-a spus că fiica ei în vârstă de 18 ani nu mai vine acasă; această fiică a fost botezată la vârsta de 13 ani, dar acum aleargă pe căi proprii. Peste tot în familii sunt mari necazuri, îndeosebi la tineri. Îi aducem totul Domnului și ne încredem în El, că El o va face bine.

Toți tinerii, dedicați-vă viața Domnului. El este credincios, El va fi cu voi. Faceți doar ceea ce ați face și în prezența Lui. Fie ca teama lui Dumnezeu să fie în toți, tineri și bătrâni. Să faceți doar ceea ce ați face și în prezența Răscumpărătorului, unde nu mai sunt îndoieli și nu se mai ridică nimic, ci voi vă puteți odihni în El. Astfel ca voia lui Dumnezeu se se întâmple în toate domeniile vieții noastre, în sufletul, duhul și în trupul nostru. Domnul nostru a venit într-un trup de carne. După trup El a fost om, ca să ne înțeleagă pe fiecare. Acum El este Mare Preot după rânduiala lui Melhisedec. El nu judecă, El iartă, El este îndurător. Sângele Lui încă mai este pe scaunul harului, iar noi putem veni la El. Toți, tineri și bătrâni, oricine am fi noi, oricare ar fi necazul nostru, noi putem veni la Domnul cu tot ceea ce ne apasă. Noi toți trecem prin încercări, dar Domnul a dat făgăduința: „*Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului*” (Mat. 28:20). Iar acest lucru noi îl credem din toată inima. El a spus și mai mult: „*Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine; și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde, și flacăra nu te va aprinde*” (Is. 43:2). Orice ar veni peste noi și oricare ar fi încercarea, Domnul este credincios, El merge cu noi.

Acum, referindu-mă la plecarea Acasă a fratelui nostru. Domnul nostru a spus: „*Voi nu pricepeți acum, dar veți pricepe după aceea*” (Ioan 13:7).

Câți sunt aici care doresc să fie amintiți înaintea scaunului harului? Noi toți stăm împreună, unii pentru alții, credem împreună. Dumnezeu ne-a călăuzit în acest loc ca să auzim Cuvântul Lui. De peste

patruzeci de ani ne adunăm aici în acest loc ca să auzim Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Iar acum întreaga lume ne poate asculta. În timp ce ținem ochii închiși, rămânem în duh de rugăciune și ne deschidem inimile înaintea lui Dumnezeu, întreb: avem cereri de rugăciune pe care le putem aduce înaintea Domnului? Peste tot.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Tu ai auzit și văzut totul. Noi venim înaintea scaunului harului ca să-Ți mulțumim din toată inima pentru salvarea sufletului nostru, pentru iertarea nelegiuirilor și a păcatelor noastre, pentru mântuirea deplină pe care ne-ai dăruit-o, pentru înnoire, pentru nașterea din nou, pentru viața nouă divină pe care Tu ne-ai dăruit-o.

Iubite Domn, acum Îți aducem toate aceste cereri de aici și de pe întregul pământ. Binecuvântează peste tot, ridică-Ți Fața Ta peste noi toți, deschide-Ți brațele către noi, binecuvântează-ne cu mâinile Tale scumpe care au fost pironite pe cruce. Iubite Domn și Răscumpărător, Tu Ți-ai vărsat Sângele Tău sfânt pentru noi. Iubite Domn, Îți mulțumim pentru aceasta, Îți mulțumim pentru lucrarea isprăvită, Îți mulțumim pentru iertarea păcatelor, Îți mulțumim pentru mântuirea deplină. Iubite Domn, Îți mulțumesc pentru toți frații mei și pentru toate surorile mele care cred și primesc ceea ce ne-ai dăruit Tu, pentru toți care aud și cred ultimul mesaj al chemării afară, al separării, al pregătirii și trăiesc totul. Iubite Domn, fie ca nimeni să nu plece din acest loc așa cum a venit. Fie ca noi toți să fim mângâiați, întăriți și binecuvântați și toți să plecăm din acest loc cu harul Tău. Și toți de pe întregul pământ care au auzit și urmărit vestirea să fie binecuvântați în Numele sfânt al lui Isus Hristos, Domnul nostru. Amin.

Puternic! Credința este biruința care a biruit lumea. Fie ca astăzi să fim întăriți în această credință. Scumpii mei frați și surori, noi nu credem ceva oarecare. Noi credem ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Ceva oarecare cred toți ceilalți. Dar noi Îl credem pe Dumnezeu, credem ceea ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Amin. Putem spune că El ne-a binecuvântat. Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre. Urați-vă binecuvântarea lui Dumnezeu unii altora. Amin.